

Gala Čaki

POKRAJINA NOTRANJEGA JAZA

21. 3.–26. 4. 2025
MMC KIBLA/KiBela

Eksplozije emocij v morjih podob

Gala Čaki prihaja iz Novega Sada, iz Vojvodine, ki s svojo večletnostjo tvori najbolj večkulturno mesto v Srbiji, pri čemer njene slike tradicijo urbanega okolja zrcalijo na globalno raven intimnih občutij življenja posameznice v velemestu. Figure nakazanih potez, zakrite in neprepoznave, se v abstraktnem okolju pojavljajo kot podobe iz izkušenj našega obdobja; četudi so lahko znane, dajejo močan občutek neznanega in ni nujno, da smo jih res kdaj srečali. Nedvomno pa so se pojavile v neki obliki, a nemara zgolj kot prikazni, razpete nekje med podzavednim in zavednim, dejanskim, uresničenim, med osebnim čustvom in doživetjem, kar je samo naše in drugim ostaja neznano, pri Gali Čaki pa se skozi umetniška dela vizualno prelevi v univerzalno.

Nekje na mestnih ulicah, ki prisiljujejo ljudi v medosebne odnose, z razločevanjem sveta okoli sebe nastaja tudi naš notranji svet, s katerim sestavljamo odnos med sabo in drugimi, kar je osnova družbe in družbenega. Kot je komunikacija medij za premoščanje razdalj na osebni in skupinski ravni in pomeni, je umetnost univerzalna 'oblika' prehajanja med prostori, zunanji in notranji, sprva nejasni in skrivnostni postajajo prepoznavni, kar lahko imenujemo 'čustvena inteligenca', in je neizogiben rezultat človeškega napredka, celo bistvo (človeških) bitij.

Njena dela buhtijo od energije, kot bi umetnica prelivala svojo notranjost na platna, ki izžarevajo umetničino ustvarjalno ekspresijo. Intenzivna osebna čustva z odločnimi, a tudi prefinjenimi in nežnimi zamahi potez čopiča usmeri v slikanje, kar opravlja tako vehementno, da bi njen pristop označili tudi za ambientalni performans ali akcijsko slikarstvo.

Iz linij, ki jih na lanena platna nanaša z oljnimi barvami, nastajajo ekspresivne risbe človeškega torza, v raznih pozah, od embrionalne do odprte, od introvertirane do ekscitirane, od mirne do vznemirjene, ki se pričenjajo s šepetom in končajo v nekakšnem slikarskem kriku. Druge slike so umirjene, od zasanjanih, zamišljenih in mrkih obrazov, ki jim zaznamo le oblike ali pa njihovo prisotnost naznačijo zgolj konture, obrisi in poteze s črto, ki z neverjetno energijo sevajo njihova razpoloženja v napetem notranjem dogajanju in srčnem odzivanju. Kot da so v stiski, se krčijo in iztegujejo, stojijo ali padajo, ležejo ali brzijo neznano kam, a vsi izžarevajo izrazito notranjo energijo, buhtijo in prekipevajo ali stoično razmišljajo s pogledi, uperjenimi tako nekam v zunanost, kot obrnjeni globoko v notranost, kamor kažejo likovni detajli oziroma naznanjajo slikovne kompozicije in konstelacije.

Ko se natančno zarisane in usmerjene linije mestoma kot krokiji podijo preko slikovnih površin, se zdijo kot reke, ki se prelivajo v eksplozivne kolorite, mestoma monokromne, vendar ne umirjene, saj delujejo kot raznobarvni oceani, v katerih prekipevajo Galine intenzivne emocije kot gejzirji, ki pršijo barve, da se zlijejo v raznih kompozicijah in prilikah. Lahko je ples, lahko hoja ali stanje in sedenje, tudi ležanje in zamišljanje nečesa oddaljenega. Meditacija in introspekcija

Gala Čaki
POKRAJINA NOTRANJEGA JAZA
21. 3.–26. 4. 2025

MMC KIBLA/KiBela, Ulica kneza Koclja 9, Maribor
Odpiralni čas: od ponedeljka do petka od 10. do 18. ure, v soboto od 10. do 14. ure

kot način zajemanja zunanjih vplivov, čustvena reakcija na odnose, ki so lahko povsem osebni ali tudi družbeni oziroma oboje hkrati, saj iz njih vrejo umetniški ustvarjalni zamahi, ki vodijo čopiče v njihov pristan, da se umirijo, ko se ugledajo v naslikani podobi.

To je Galina »pokrajina notranjega jaza«, kjer ravnine postajajo doline in se gore dvigujejo iz rek, da bi razburkale našo domišljijo in nas s polno malho doživetij spravile na potovanje po »notranjem jazu« in porušile jezove, ki zaustavljajo vse tisto, čemur pravimo iskrenost, neposrednost, divjost, srčnost, čustvenost ter seveda znanje in vedenje ter na prvem mestu ustvarjalnost in ne destruktivnost, s katero govoreče in pišoče glave polnijo njihov lasten licemerni in naduti hlev, zaprti v smradu sedenja na lastnih kupih dreka – intelektualnega, duhovnega in emocionalnega, saj srca že dolgo ni v njih ... Njihove pokrajine so brez srca, prazne in podvržene edino svojim manipulacijam, za katere so prepričani, da jih morajo prodajati drugim, da ostanejo na položajih.

Žalostno jih je gledati, najbolje brez tona, kajti povedati nimajo ničesar (več), s pisanjem pa prepričujejo samo lasten ego, s katerim napajajo izpraznjene glave njihovih občinstev oziroma vernic in vernikov.

Galina pokrajina je izjemna, vsebinsko bogata, globoka in visoka, da se včasih zdi, da jo je težko ujeti na dvodimenzionalno površino in rada skoči z nje, se nam približa, nas poboža ali udari, da nam zaigra srce. Tudi če je njena gesta nežna ali groba, ko se naš pogled potopi v sliko in se stopi z njo, se nam razkrijejo številni kotički, v katerih še nismo nikdar bili, saj niti ne vemo zanje, še manj pa smo se jih upali odkrivati ali vanje celo stopiti. Zdaj so na stežaj odprti in nas vabijo vanje, da se krivulje naših teles razblinijo v morjih raznih dimenzij in številnih iteracij, da zaplavamo v 'pra-juhi' počela življenja. In to pokrajino nam razpre, da nas potegne vanjo, da ji sledimo, pri čemer ne opazimo, da smo že sami globoko v pokrajini lastnega jaza in spoznavamo, da v notranjosti ni ničesar takšnega, česar bi se morali bati.

Reminiscence, ki nas preplavijo, lahko vzburkajo kolektivni spomin in prebudijo individualno nezavedno, ki je poriv Galine umetniške resničnosti, in sicer od eksplozije do izbruha in od izvira do morja. Subtilnost, krhkost, in introvertiranost Gale Čaki se na njenih slikah preprosto prelevijo v figuralne abstrakcije, iz katerih se porajajo podobe tistih, ki smo jih kdaj srečali, čeprav jih nikoli nismo, vendar so prisotni v nas in jih kdaj še srečamo ali pa ostanejo v tem 'medprostoru', ki z umetnostjo ozavešča individualno in kolektivno in nas ne pusti pri miru. Saj je ne nazadnje to tudi eno njenih poslanstev – Gale in umetnosti seveda, individualno in univerzalno hkrati.

– Peter Tomaž Dobrila

BIOGRAFIJA

Spletna stran

Gala Čaki se je rodila 19. marca 1987 v Ečki v Srbiji. Osnovno in srednjo šolo je zaključila v Zrenjaninu v Srbiji. Leta 2006 se je vpisala na Akademijo za umetnost v Novem Sadu, kjer je leta 2011 magistrirala iz slikarstva in risanja, leta 2013 je nadaljevala doktorski študij umetnosti na Fakulteti likovnih umetnosti v Beogradu, kjer je diplomirala leta 2017. Od leta 2014 je članica mednarodne organizacije Art Link Us, ki ima sedež v mestu Ehime na Japonskem. Galino umetniško raziskovanje je usmerjeno v fantastično slikarstvo in ambientalno izvedbo umetniških del. Je ustanoviteljica *Gala mednarodnega simpozija umetnosti* v Srbiji, ki je gostil več kot 30 eminentnih umetnikov in umetnic z vsega sveta. Njena dela so bila razstavljena na Kitajskem, Japonskem, v Indoneziji, Singapurju, Rusiji, Indiji, Katarju, Dubaju, Nemčiji, Franciji, Belgiji, Španiji, Portugalski, Italiji, Romuniji, Sloveniji, Črni gori, na Nizozemskem, Poljskem, Danskem, Madžarskem, Hrvaškem, v Ameriki, Kanadi in Mehiki.